

Dkt. Robert Peterson, Ubinadamu na Dhambi, Kipindi cha 15, Dhambi ya Asili, Warumi 5:12-19, Inaendelea

© 2024 Robert Peterson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Robert A. Peterson katika mafundisho yake kuhusu mafundisho ya ubinadamu na dhambi. Huu ni kipindi cha 15, Dhambi ya Asili, Warumi 5:12-19, Inaendelea.

Karibu tena kwenye somo letu la mafundisho ya dhambi.

Tunafanya kazi na muktadha mpana zaidi katika Warumi wa Textus Classicus, Warumi 5:19, 12 hadi 19. Na tumtafute Bwana kabla hatujamtafuta. Baba, asante kwa neno lako, kwa roho yako, kwa ushirika wa Kikristo.

Tubariki, ututie moyo, utufundishe, nasi tunaomba kupitia Yesu Kristo, Bwana wetu. Amina.

Tumesema kwamba Warumi 1:16 na 17, humo Paulo anatangaza mada ya kitabu cha Warumi, ambayo ni injili, ufunuo wa haki ya Mungu inayookoa.

Hata hivyo, mara moja, anaanza majadiliano ya ufunuo wa ghadhabu ya Mungu kuanzia 1:18 hadi 3:20. Katika 3:21, Paulo anarudi kwenye mada yake iliyotangazwa katika kauli hiyo ya kusudi, ufunuo wa haki iokoayo ya Mungu. Paulo anasema, sasa haki ya Mungu imedhihirika, mbali na sheria.

Haki hii ya kuokoa ni tofauti kabisa na sifa za kibinadamu, ndiyo maana yake. Hata hivyo, ni katika kutimiza ahadi za Agano la Kale. Mbali na sheria, ingawa sheria na manabii vinaishuhudia, Paulo anajikuta asieleweke vibaya kwa kusema kinyume na Biblia.

Matumizi ya kwanza ya sheria yanazungumzia sifa za kibinadamu, lakini sasa haki ya Mungu, haki ya Mungu inayookoa, imedhihirika, mbali na sheria na dhana yoyote ya sifa, ingawa sheria na manabii vinaishuhudia. Haki hii inachukuliwa na wote wanaoweka imani yao katika Kristo. Haki ya Mungu kupitia imani katika Yesu Kristo kwa wote waaminio.

Ni muhimu kusisitiza nafasi ya imani. Tayari katika kauli ya kusudi, siionei haya injili, na ni uweza wa Mungu uletao wokovu kwa kila aaminiye, Myahudi, Mmataifa. Kwa maana ndani yake, haki ya Mungu hufunuliwa kutoka imani hadi imani.

Kama ilivyoandikwa, mwenye haki ataishi kwa imani. Kwa hivyo angalau mara tatu, inajadiliwa maana ya lugha kutoka imani hadi imani, labda kutoka imani kwa imani, kutoka la kwanza hadi la mwisho, kitu kama hicho. Lakini mara tu anaporudi kwenye mada hiyo katika 3:21 , kisha anasema, haki hii, haki hii ya kuokoa, ambayo ni mbali na kushika sheria, lakini inayoshuhudiwa katika Agano la Kale, ni kupitia imani katika Yesu Kristo kwa wote waaminio.

Na Warumi 4 ni sura kuu ya imani katika Warumi. Kwa hivyo, Paulo hapunguzi kwa vyovyote hitaji la imani. Kwa maana hakuna tofauti.

Wokovu ni kwa njia ya imani katika Kristo kwa wote waaminio, kwa maana hakuna tofauti. Kwa maana wote wamefanya dhambi na kupungukiwa na utukufu wa Mungu.

Labda tofauti katika nyakati hapa inazungumzia dhambi ya Adamu na kisha dhambi halisi ya wanadamu. Kwa maana wote wamefanya dhambi, wakati uliopita, na wamepungukiwa, inaweza kuwa ni jambo linaloendelea, ni wakati uliopo, inaweza kuwa wazo linaloendelea la utukufu wa Mungu. Na wanahesabiwa haki kwa neema yake kama zawadi kupitia ukombozi ulio katika Kristo Yesu.

Hakuna tofauti kati ya wanadamu katika suala hili. Wote wamefanya dhambi na hushindwa kupata sifa inayotoka kwa Mungu kila mara. Doug Moo, katika ufafanuzi wake wa Warumi, anakubaliana na ufafanuzi huo wa nyakati hizo mbili.

Mstari wa 24 unachukua wazo la mstari wa 22. Wote wanaoamini na kuhesabiwa haki bure kwa neema yake. Kisha Paulo anawasilisha msingi au misingi ya kuhesabiwa haki katika Warumi 3, 24 hadi 26.

Ni upatanisho wa Kristo. Paulo anawasilisha kifo cha Yesu cha upatanisho kama ukombozi katika mstari wa 24 lakini hasa kama upatanisho katika mistari ya 25 na 26. Anataja ukombozi tu, lakini anaelezea upatanisho.

Mungu anaonyesha haki yake katika kifo cha mwanawe mpendwa. Wale wanaoamini huhesabiwa haki kwa neema ya Mungu kama zawadi kupitia ukombozi ulio katika Kristo Yesu, Kristo Yesu, ambaye Mungu alimtoa kama upatanisho kwa damu yake ili apokewe kwa imani.

Kuna uvumilivu wa Mungu. Aliziachilia dhambi za zamani. Ilikuwa ni kuonyesha haki yake wakati huu, ili awe mwenye haki na mwenye kumhesabia haki yeye amwaminiye Yesu.

Msingi wa kuhesabiwa haki ni kazi ya Kristo iliyofikiriwa kama ukombozi, mstari wa 24, lakini hasa hapa kama upatanisho. Tutaona katika kifungu halisi cha dhambi kwamba ni kazi ya Kristo ya kuokoa inayoonyeshwa kama haki, kupata haki, hasa

katika dhabihu yake. Mungu alionyesha haki yake katika kifo cha mwanawe mpendwa.

Katika nyakati za Agano la Kale, Mungu aliwasamehe waumini kwa matarajio ya upatanisho wa Kristo. Inasema katika Warumi 3:25 kwamba katika uvumilivu wa Mungu, alikuwa amesamehe dhambi za zamani. Katika nyakati za Agano la Kale, Mungu aliwasamehe waumini kwa matarajio ya upatanisho wa Kristo.

Dhabihu za wanyama zilikuwa picha ya injili, lakini zenyewe, hazikuondoa dhambi. Ziliondoa dhambi kwa sababu, kama Waebrania wanavyotufundisha, katika Waebrania 9 na 15, dhabihu ya Kristo ilitolewa kwa ajili ya dhambi chini ya agano la kale. Inashangaza.

Mungu aliwasamehe wenye dhambi na waumini katika matarajio ya upatanisho wa Kristo. Alikuwa bado hajaondoa dhambi kwa dhabihu ya Kristo. Sasa, katika utimilifu wa wakati, Mungu alimweka Kristo kama upatanisho katika kifo chake cha dhabihu, damu yake.

Mungu alimwaga ghadhabu yake juu ya mwanawe, ambaye alichukua hukumu ambayo wenye dhambi walistahili. Kwa maelezo zaidi kuhusu upatanisho katika Agano Jipya, tazama Leon Morris, Mahubiri ya Kitume ya Msalaba. Pia, DA Carson ana sura kuhusu festschrift, kitabu cha sherehe kwa mwanatheolojia huko Gordon Conwell miaka hiyo yote.

Roger Nicole, kwa Roger Nicole, utukufu wa upatanisho, utukufu wa msalaba, kitu kama hicho. Carsten ana ufafanuzi wa Warumi 3:24, 26. Ni mzuri.

Kwa njia hii, Mungu alidumisha uadilifu wake wa kimaadili ili awe mwadilifu na bado aliweza kuwahesabia haki wenye dhambi. Huu hapa muujiza wa injili. Tatizo si kile ambacho watu wasiookoka wanafikiria.

Mungu mwenye upendo anawezaje kumwadhibu mtu yeyote? Hilo ni rahisi kujibu kibiblia. Sura ya tatu ya Biblia na sura tatu za kwanza za Warumi zinatonyesha kwamba Mungu anaweza kuhukumu ulimwengu kwa urahisi. Tatizo la kibiblia ni jinsi Mungu anavyoweza kudumisha tabia yake takatifu na bado akamwoko mtu yeyote.

Hilo ndilo tatizo. Mungu anawezaje kuwahukumu wenye dhambi? Hakuna tatizo. Wanastahili, naye ni mtakatifu na mwenye haki.

Tatizo ni jinsi gani anaweza kuwa mtakatifu na mwenye haki na kumwoko mtu yeyote. Jibu la tatizo hilo hutolewa na Mungu mwenyewe, bila shaka. Ni kwa sababu ya kifo cha Kristo cha upatanisho. Yesu alikufa kama upatanisho ili kukidhi mahitaji ya haki ya asili ya Mungu.

Ili tuwe wenye haki na wenye kumhesabia haki yule aliye na imani katika Yesu, hatupunguzi imani katika uwasilishaji huu. Tunaimarisha imani.

Imani ni nzuri tu kama lengo lake. Lengo sahihi ni kifo cha Kristo, ambacho kilichukuliwa kama upatanisho. Warumi 3:25, 26 kama haki inayookoa.

Warumi 5:18 na 19. Sehemu iliyobaki ya sura ya 3 haijumuishi kujisifu kuhusu mafanikio ya mwanadamu kuhusiana na wokovu. Watu huhesabiwa haki kwa imani na si kwa juhudi za kibinadamu.

Mistari ya 27 na 28. Kisha Paulo anatumia hoja inayotegemea umoja wa Mungu kuonyesha kwamba Wayahudi na Mataifa wanaokolewa kwa njia ile ile. Au je, Mungu ni Mungu wa Wayahudi pekee? Mstari wa 29 wa sura ya 3. Je, yeye si Mungu wa Mataifa pia? Ndiyo, wa Mataifa pia.

Mungu ndiye atakayewahesabia haki waliotahiriwa kwa imani, na kuwahesabia haki wasiotahiriwa kwa imani. Basi, je, tunaibatilisha sheria kwa imani? La hasha! Kinyume chake, tunaitetea sheria.

Katika mstari wa 31, mtume anajilinda dhidi ya kutoelewana kunakowezekana anapodai kuiunga mkono badala ya kuibatilisha sheria. Sura ya 4 inaeleza kwa makini njia za kuhesabiwa haki. Imani katika Kristo pekee.

Warumi 5:1, sura ya 5 inawasilisha faida za kuhesabiwa haki huku bila malipo. Amani ya lengo na Mungu. Kwa hivyo, kwa kuwa tumehesabiwa haki kwa imani, tuna amani na Mungu kwa njia ya Bwana wetu Yesu Kristo.

Mstari wa 1. Kuna sehemu hapa katika mstari wa 11. Zaidi ya hayo, tunafurahi pia katika Mungu kwa njia ya Bwana wetu Yesu Kristo, ambaye kwa njia yake sasa tumepokea upatanisho, ambayo ina maana ya kufanya amani. Baraka za kuhesabiwa haki ni amani na Mungu.

Mstari wa 1 na 11. Tumaini la utukufu ujao. Mstari wa 2 hadi 5. Kupitia Kristo, sasa tumepata kwa imani njia ya kuingia katika neema hii ambayo tunasimama ndani yake, na tunafurahi katika tumaini la utukufu wa Mungu.

Sio hivyo tu, bali tunafurahi kujua kwetu kwamba mateso huzaa uvumilivu. Uvumilivu huzaa tabia, na tabia huzaa tumaini. Tunapaswa kusoma kati ya mistari ili kuelewa wazo la Paulo.

Wakristo wanapodumu humo na kuteseka, wakimtumaini Bwana, anawajenga, na anawafanya kuwa watu thabiti. Na wanapomwona Mungu akifanya kazi katika maisha yao sasa na yale wanayoweza kuona, inaongeza tumaini kwa ahadi yake ya

utukufu katika yale wasiyoweza kuona sasa. Na zaidi ya hayo, mstari wa 5 wa sura ya 5 ya Warumi.

Tumaini hili halitukatishi tamaa kwa sababu upendo wa Mungu umemiminwa mioyoni mwetu kwa njia ya Roho Mtakatifu ambaye tumepewa. Faida za kuhesabiwa haki na amani na Mungu. Warumi 5:1 na 11.

Tumaini la utukufu ujao. 2 hadi 5. Na usalama wa milele. Mstari wa 6 hadi 10.

Tulipokuwa bado dhaifu kwa wakati wake, Kristo alikufa kwa ajili ya waovu. Kwa maana ni vigumu mtu kufa kwa ajili ya mtu mwenye haki, ingawa labda mtu kuthubutu hata kufa kwa ajili ya mtu mwema. Si jambo lisilosikika miongoni mwa wanadamu mtu kufa kwa ajili ya rafiki zake, lakini si jambo lisilosikika mtu kufa kwa ajili ya adui zake.

Lakini Mungu anaonyesha upendo wake kwetu katika hili. Tulipokuwa bado wenye dhambi, Kristo alikufa kwa ajili yetu. Kisha, anatumia hoja ya Kiyahudi mara mbili.

Kama Mungu alifanya jambo gumu zaidi, atafanya jambo jepesi zaidi. Anafanya hivyo kwa upande wa kuhesabiwa haki kwa kutumia vifupisho. Anafanya hivyo kwa upande wa upatanisho, akiweka wazi kabisa.

Kwa hivyo, kwa kuwa sasa tumehesabiwa haki kwa damu yake, Mungu aliwatangaza wenye dhambi kuwa wenye haki. Zaidi sana, hiyo ndiyo ufunguo wa hoja hii ya Kiyahudi, kuanzia ngumu hadi rahisi zaidi, zaidi sana tutaokolewa naye kutoka katika ghadhabu ya Mungu. Huzuni njema! Tulipohukumiwa, Mungu alituhesabia haki.

Sasa kwa kuwa tumehesabiwa haki, tutaokolewa. Hoja ile ile inayotumia picha ya wokovu inaitwa upatanisho. Kwa maana ikiwa tulipokuwa adui, jambo gumu zaidi ni kwamba tulipatanishwa na Mungu kwa kifo cha mwanawe.

Mungu aliwafanya maadui kuwa marafiki zake kupitia upatanisho wa Kristo. Zaidi sana, sasa kwa kuwa tumepatanishwa, je, tutaokolewa na uzima wake? Ikiwa Mungu alifanya amani kati yake na maadui zake na kati yao na yeye, sasa kwa kuwa sisi si adui zake tena, atatuweka tukiokolewa.

Zaidi ya hayo, tunafurahi pia katika Mungu kupitia Bwana wetu Yesu Kristo ambaye kupitia yeye sasa tumepokea upatanisho kama tulivyoelezea hapo awali. Basi, tunawezaje hatimaye kufikia kifungu chetu: Warumi 5:12 hadi 21, maandishi makuu ya dhambi ya asili, yanaendanaje na muundo huu? Ninapendekeza kwamba Paulo hapa, mwishoni mwa mjadala wake kuhusu kuhesabiwa haki, anaonyesha kazi ya kuokoa ya Kristo kama alivyofanya mwanzoni mwa uwasilishaji wake wa msingi wa kuhesabiwa haki. Katika 3, 24, 25, Paulo alieleza kwamba Yesu alikufa kama upatanisho.

Hapa, alikufa ili kupata haki kwa waumini. Tendo moja la haki, mstari wa 18 wa sura ya 5 unataja. Katika 3:24, 26, Paulo alitoa upande hasi wa upatanisho, kugeuza hasira, kutoa hasi, na kuondoa.

Kisha, katika 5:12 hadi 21, anatoa upande chanya, upataji wa Kristo wa haki, kugeuka, kuepusha ghadhabu, na kutoa haki. Ikiwa uchambuzi huu ni sahihi katika muktadha, Warumi 5:12 hadi 21 hauhusu dhambi ya asili. Unahusu haki ya Kristo inayookoa kama msingi wa kuhesabiwa haki.

Na bado, mistari hii inafundisha kwamba dhambi ya Adamu ilikuwa na athari kubwa kwa jamii ya wanadamu. Na kwa hivyo, chini ya mada ya kuhesabiwa haki, ni ufafanuzi wa ajabu wa dhambi ya asili. Kwa muhtasari huu wa hoja ya Warumi 1:19 hadi 5:21 akilini, sasa tuko tayari kuendelea na ufafanuzi wa Warumi 5, 12 hadi 19.

Hiki ndicho kifungu katika Biblia kuhusu mada ya dhambi ya asili. Tukio hilo lilirekodiwa katika Mwanzo 3. Matokeo yake yako katika Agano la Kale na Jipya, lakini hapa kuna maelezo pekee ya Biblia kuhusu theolojia ya dhambi ya asili. Matokeo yake yanadokezwa katika Waefeso 2:1 hadi 4, na kadhalika, katika sehemu zingine.

Waefeso 5:12. Kwa hivyo, kama vile dhambi iliingia ulimwenguni kupitia mtu mmoja, yaani Adamu, na kifo kupitia dhambi, na hivyo kifo kikaenea kwa watu wote kwa sababu wote walifanya dhambi, sauti iko juu kwa sababu Paulo anaanza tofauti na haikamilishi. Haikamilishi hadi 5, 18 na 19.

Kama vile dhambi iliingia ulimwenguni kwa mtu mmoja, na kwa dhambi hiyo mauti, na hivyo mauti ikawafikia watu wote kwa sababu wote walifanya dhambi, nami nitamtimilizia yeye. Vivyo hivyo, haki na uzima vimedhihirishwa kwa njia ya mtu mmoja, Yesu Kristo. Hasemi sasa, lakini kitu kama hicho ndicho alichokusudia kwenda.

Wazo lake lilikatishwa tamaa. Kila mtoa maoni analisema kwa usahihi. Mstari huu unaonekana kugawanyika katika sehemu mbili, kufuatia muundo wa kichaa.

Moja, uwepo wa dhambi, A, na B, kifo katika jamii ya wanadamu, na mbili, ujumivu wa kifo, B mkuu, na dhambi, A mkuu, miongoni mwa wanadamu. Kama vile dhambi, A, ilikuja ulimwenguni kupitia mtu mmoja, na kifo, B, kupitia dhambi, na hivyo kifo, B mkuu, kilienea kwa watu wote kwa sababu wote walifanya dhambi, A mkuu. Mstari huo una kifungu-ikiwa, protasis, cha kifungu linganishi bila kifungu-basi.

Kifungu cha kama, protasis, kisha-kifungu, apodosis. Kina protasis bila apodosis, kama inavyoweza kuonekana kwa urahisi kwa kuilinganisha na mistari ya 15, 18, 19, na 21, ambayo tutafanya kwa undani zaidi. Vifungu hivyo vinatumia hos au hosper

katika mchakato na huts kai; vinatumia kama au kama vile ilivyo katika kifungu cha kama, na hivyo basi au hivyo katika kifungu cha wakati huo.

Kwa hivyo, msemu huo haufanani na kitu kingine chochote; hakuna kitu kama kutoa taarifa zisizo sahihi za Kigiriki. Sio wazo zuri. Kuwa mwangalifu.

Ndiyo, inaanza na dia tuta , kwa hivyo, msemu dia tuta ni aidha kisababishi, kuweka msingi wa kinacholingana, kwa maneno yanayofuata, kwa kurejelea yaliyotangulia, au istilahi, kuanzisha hitimisho kutoka kwa yaliyotangulia. Kwa kweli ninategemea insha nzuri sana, S. Lewis Johnson, Warumi 512, Mazoezi katika Ufafanuzi na Theolojia, katika kitabu kinachoitwa Vipimo Vipya katika Utafiti wa Agano Jipya, kilichohaririwa na Richard Longenecker na Merrill Tenney. Ni vigumu kujua kama kifungu hiki, kwa hivyo, kinarejelea hoja nzima inayoanza katika 1:18, au tu kwa 5:1-11.

Nitasema kwa 5:1-11, ambayo nayo inarejelea nyuma. Kifungu cha kulinganisha kinaanza kama vile dhambi ilivyoingia ulimwenguni kupitia mtu mmoja; marejeleo yake ni kwa Adamu na dhambi ya kwanza. Nakubaliana na kamusi, 446, Johnson, 302, na Cranfield, International Critical Commentary, kwamba ulimwengu hapa unaashiria ulimwengu kama wanadamu.

Matumizi kama hayo ya ulimwengu yanapatikana katika Warumi 3:6, na 19, na katika 5:13. Kupitia dhambi ya Adamu, dhambi, iliyoonyeshwa kama mvamizi, ilipata nafasi katika ulimwengu wa wanadamu. Kifungu kinachofuata ni cha mvingo, na kifo kiliingia ulimwenguni, kikidokezwa kupitia dhambi.

Adamu ndiye aliyehusika na dhambi zilizoingia ulimwenguni. Kifo kiliingia kama mvamizi wa pili kupitia dhambi ya Adamu. Anders Nygren anaandika, akinukuu, dhambi na kifo viko duniani kama madikteta, njia yenye nguvu ya kusema, ambao hawaulizi mtu kama atawatumikia, lakini hutawala kiotomatiki.

Na hivyo, kifo kiliwafikia watu wote. Na hivyo, bila kuchanganyikiwa na, chini mara chache, inaonyesha matokeo au namna kama matokeo ya wavamizi wawili kuingia ndani ya wanadamu kupitia dhambi ya mtu wa kwanza. Kifo kilikuja kama mgeni asiye rafiki kwa watu wote.

Wanadamu wote walikufa kutokana na athari za dhambi ya Adamu. Mstari wa 12 unahitimisha kwa sababu wote walifanya dhambi. Cranfield na Johnson, hiyo ndiyo makala niliyoirejelea, S. Lewis Johnson, 303 na 305, wanasema kwa kushawishi kwamba kihusishi kinapaswa kutafsiriwa kwa sababu.

Maana ya mstari huo inaweza kufupishwa hivi. Kwa njia, kuna mgawanyiko mkubwa kati ya makanisa ya Mashariki na Magharibi kuhusu maana ya kifungu hicho. Kwa muhtasari, kutokana na dhambi ya Adamu, kifo kiliwajia wanadamu wote.

Hii ilitokana na kwamba wote walitenda dhambi wakati au baada ya Adamu kutenda dhambi. Suala la ufafanuzi na theolojia ni hivi. Tunawezaje kuhesabu mtu mmoja akitenda dhambi na watu wote wakitenda dhambi? Mstari wa 12 haujibu swali.

Jibu liko katika ufafanuzi wa mistari inayofuata. Kifungu cha mwisho, kwa sababu wote wametenda dhambi, ni kigumu kwa sababu, kwanza, muktadha unaonekana kuhitaji uelewa wa pamoja wa wote wametenda dhambi. Vinginevyo, wote waliotenda dhambi na hivyo hawana maana.

Wavamizi walitenda dhambi katika mauti, waliingia ulimwenguni kupitia dhambi ya Adamu, na hivyo, matokeo yake, watu wote walikufa. Kwa nini wote walifanya dhambi mmoja mmoja? Badala yake, wote walikufa kwa sababu wote walifanya dhambi katika Adamu. Kwa upande mwingine, baadhi wanadai kwamba maana kila mahali pengine katika Paulo ni kwamba watu wote hufanya dhambi binafsi.

Cranfield na Hendrickson wanasema hivyo. Je, hii ndiyo tofauti pekee? 5:13 na 14 ni vigumu sana, na nimewakosesha wanafunzi wengi usingizi wanapofanyia kazi chaguzi hizo. Lakini ikiwa nimejitolea kwa theolojia ya ufafanuzi, nitafanyia kazi chaguzi tunazopaswa kufanya.

Hapa, 4, gar, inaanzisha kifungu cha maelezo. Kwa namna fulani, Wells alisema, mistari ya 13 na 14 inaelezea mistari wa 12. Ninapaswa kusoma sheria kwa sababu ikiwa dhambi zote zimefanywa dhambi, basi kifungu hicho kinaachwa.

Ndiyo maana tafsiri hizo zinaweka msisitizo mkubwa hapo. Kwa maana dhambi, kwa kweli, ilikuwako ulimwenguni kabla ya sheria kutolewa. Lakini dhambi haihesabiwi pale ambapo hakuna sheria.

Hata hivyo, kifo kilitawala tangu Adamu hadi Musa, hata juu ya wale ambao dhambi zao hazikuwa kama kosa la Adamu, ambaye alikuwa mfano wa yule atakayekuja. Whew. Sheria hapa inarejelea waziwazi sheria ya Musa.

Hiyo ni kweli. Dhambi, kwa kweli, ilikuwako duniani kabla ya sheria kutolewa. Mwishoni mwa hadithi, anazungumzia kuhusu Adamu na Musa, jambo ambalo ni zuri.

Ikilinganishwa na mstari wa 14, unaozungumzia kifo kikitawala kuanzia Adamu hadi Musa, tangu wakati wa Adamu hadi kutolewa kwa sheria ya Musa kuanzia Adamu hadi Musa, dhambi ilikuwa ulimwenguni. Mvamizi, kwa kweli, wote wawili, dhambi na kifo, mstari wa 14, hawakuondoka. Wanadamu walitenda dhambi na walikufa kuanzia Adamu hadi Musa.

Kifungu kinachofuata kinaongeza kwamba dhambi haihusiki kwa mtu wakati au ikiwa hakuna sheria. Hapa kuna taarifa ya hali ya kawaida ya mambo, zawadi ya nomic. Dhambi haihusiki.

Hivyo ndivyo ilivyo. Hiyo ni taarifa ya kawaida ya ukweli ambapo hakuna sheria.

Linganisha Warumi 4:15. Pasipo sheria, hapana uasi. Warumi 5:13b, nilichokisoma hivi punde. Dhambi haihesabiwi pasipo sheria, jambo ambalo ni tatizo kubwa.

Kuna angalau mitazamo mitano kuhusu maana yake. Lo! Mtazamo wa diatribe ya kijamii.

Mtazamo wa hisia kamili. Kulikuwa na mtazamo wa sheria wakati huo. Mtazamo wa hisia linganishi au linganishi.

Tofauti kati ya mtazamo wa dhambi na uvunjaji wa sheria. Mtazamo wa diatribe ya kijamii. Matthew Black, Biblia ya Karne Mpya, anadhani kwamba Paulo, kwa kunukuu, anabishana na yeye mwenyewe au na mpinzani wa kufikirika katika mtindo wa diatribe ya kijamii.

Mauti ikawafikia watu wote, ndiyo maana dhambi yote. Lakini nawaambia, hadi sheria ya Musa ilipotolewa, kulikuwa na dhambi duniani. Hata hivyo, unaweza kusema kwamba pale ambapo hapakuwa na sheria, hapakuwa na dhambi yoyote.

Lakini dhambi haiwezi kuhesabiwa na kwa hivyo kuadhibiwa. Unaendelea kupinga pale ambapo hakuna sheria. Hata iweje, kifo kilitawala tangu Adamu hadi Musa, kama kilivyotawala tangu Musa na kuendelea, hata juu ya wale ambao dhambi zao hazikuwa sawa na uasi wa Adamu.

B, mtazamo kamili. Herman Ridderbos anaandika, akinukuu, kutoka kwa hoja ya mistari ya 13 na 14, Paulo anarudia hapa kwa kipindi kabla ya kutolewa kwa sheria, kwa sababu kifo cha watu waliokuwa wakiishi wakati huo hakiwezi kuelezewa kutokana na dhambi yao wenyewe, lakini lazima kiwe kilisababishwa na dhambi ya Adamu. Kulikuwa na dhambi pia wakati huo, kwani hadi sheria ilipokuja, hapakuwa na dhambi duniani.

Hata hivyo, adhabu ya sheria, kifo, haikutumika bado. Kwa maana pasipo sheria, hakuna uasi pia, linganisha 4:15. Na dhambi haihesabiwi pasipo sheria. Hata hivyo, wakati huo pia, kifo kilitawala juu ya wale ambao hawakukosa kama Adamu, yaani, ambao hawakukabiliwa kama Adamu na amri ya Mungu na adhabu yake.

Kwa hivyo ni dhahiri kwamba haikuwa dhambi yao binafsi, bali dhambi ya Adamu na sehemu yao ndani yake, ndiyo iliyosababisha kifo chao. Kulikuwa na mtazamo wa sheria wakati huo. John Murray anaandika, namaanisha, hawa ni watu wema.

Nukuu, haiendani na mafundisho ya Paulo, wala na maandiko kwa ujumla, kudhani kwamba Paulo anachomaanisha hapa ni kwamba ingawa kunaweza kuwa na dhambi, haikuhesabiwa kama dhambi, ambapo hakuna sheria. Hii ingepingana na 4:15. Hakuna sheria, hakuna uvunjaji wa sheria. Mbali na masharti ya neema ya kuhalalisha, ambayo hayaonekani katika mstari huu, wakati dhambi haihesabiwi ni kwa sababu dhambi haipo.

Hii ina maana kwamba lazima pia kulikuwa na sheria. Wazo ni kwamba ingawa sheria haikuwa imetangazwa kama ilivyotangazwa na Musa pale Sinai, kulikuwa na sheria. Hii inaonyeshwa na ukweli kwamba kulikuwa na dhambi.

Kama isingekuwa na sheria, isingekuwa na dhambi. Kwa upande wa 4:15, dhambi ipo tu kama uvunjaji wa sheria. Na pale dhambi ilipo, lazima ihesabiwe jinsi ilivyo.

William Henderson anakubali, "dhambi ilikuwako duniani hata kabla ya sheria ya Sinai kutolewa, kama inavyoonyeshwa na ukweli kwamba kifo, adhabu ya dhambi, kilitawala kwa nguvu wakati wa kipindi cha Adamu hadi Musa." Kwa hivyo, ni wazi kwamba hata wakati wa kipindi cha Adamu hadi Musa, dhambi ilizingatiwa. Ingawa sheria ya Sinai pamoja na amri zake zilizoelezwa hazikuwepo bado, kulikuwa na sheria.

Hapa, bila shaka mtume alikuwa akifikiria kuhusu kile alichokuwa ameandika hapo awali katika waraka wake, sheria ya Mungu moyoni. Anatoa tu mistari ya 2:14 na 15, na sheria hii yenye kifo kama adhabu kwa wahalifu wabaya ilitumika kweli. Tazama Warumi 1:18 hadi 32.

Kwamba kulikuwa na sheria kunatokana na ukweli kwamba kulikuwa na dhambi. Kama kusingekuwa na sheria, kusingekuwa na dhambi—mtazamo wa kiakili au wa kulinganisha.

Calvin anashikilia kwamba hatuwezi kuchukua mstari wa 13b kabisa kwa kuwa Mungu aliwahesabia dhambi wenye dhambi kati ya Adamu na Musa. Adhabu ya Kaini, gharika iliyoharibu ulimwengu unaojulikana, anguko la Sodoma, na hatimaye, mapigo yaliyoletwa juu ya Wamisri yanashuhudia kwamba Mungu ameweka maovu ya wanadamu chini yao. Haya yote ni nukuu ya Calvin.

Hata hivyo, kwa sehemu kubwa, walijihusisha na matendo yao maovu ili wasijihesabie dhambi isipokuwa wamelazimishwa kufanya hivyo. Kwa hivyo, Paulo anaposema kwamba dhambi haihesabiwi bila sheria, anazungumza kwa kulinganisha kwa sababu wakati watu hawachochevi kutenda na sheria, wanazama katika uvivu. Funga nukuu.

Baadaye, Calvin anazungumzia nukuu hiyo, maneno yanayofuata ambayo yalisemwa kwamba wale ambao hawakuwa na sheria hawakuwahesabiana dhambi. Funga nukuu. Cranfield anaandika kwamba kwa kutohesabiwa, Paulo haimaanishi kwamba haihesabiwi kwa maana ya kushtakiwa kwa hesabu ya wanadamu.

Kuhesabiwa dhidi yao, kuhesabiwa. Kwa ukweli kwamba watu walikufa wakati wa kipindi hicho cha kutokuwepo kwa sheria, mstari wa 14 unaonyesha wazi kwamba, kwa maana hii, dhambi yao ilisajiliwa. Isiyohesabiwa, isiyohesabiwa, lazima ieleweke kwa maana ya kiasi, ikilinganishwa tu na kile kinachotokea wakati sheria ipo.

Je, inaweza kusemwa kwamba pasipo sheria, dhambi haihesabiwi au kuhesabiwa? Anaendelea kutumia Kigiriki. Wale walioishi bila sheria hakika hawakuwa wenye dhambi wasio na hatia, kama mtu fulani alivyowaita. Walipaswa kulaumiwa kwa kile walichokuwa na kile walichofanya.

Lakini ikilinganishwa na hali ya mambo ambayo imepatikana tangu kuja kwa sheria, dhambi inaweza kusemwa kuwa haikuwapo sheria na haikusajiliwa kwa kuwa haikuwa kitu kilicho wazi kabisa, kilichofanuliwa waziwazi ambacho ikawa mbele yake. Ni mbele ya sheria tu, katika Israeli na kanisani pekee, ndipo uzito kamili wa dhambi unaonekana na jukumu la mtenda dhambi limeondolewa kila hali inayoweza kuhalalisha.

Mtazamo wa tano. Tofautisha kati ya mtazamo wa dhambi na uasi. CH Dodd na Moffat wanatofautisha kati ya dhambi na uasi katika kifungu hiki.

Kwa nukuu, hapa anatoa tofauti makini kati ya dhambi katika maana yake pana na uvunjaji au uvunjaji, ambao ni uvunjaji wa hiari, unaowajibika, na hatia wa amri inayojulikana. Dhambi, kwa kweli, haihesabiwi kamwe bila sheria, yaani, haina hatia, ambapo hakuna nia ya kutenda kinyume na kile kinachojulikana kuwa sawa. Katika vizazi vilivyofuata, wanadamu walitenda dhambi lakini katika visa vingi, hawakufanya dhambi kama Adamu alivyofanya.

Lakini ingawa dhambi yao haikuhesabiwa kamwe bila sheria, athari mbaya za dhambi katika mpangilio wa mambo ziliwaangukia. Hii ni wiketi inayonata kweli, kama wachezaji wa kriketi wangesema. Nitaendelea kwenye mstari unaofuata na kujaribu kuunganisha mambo na kutoa maoni yangu mwenyewe.

Tunaweza kusema tunaweza kujua kwa hakika jinsi maneno yanayobishaniwa yanavyofanya kazi, hata kama ni vigumu kusema kwa dhati maana yake. Lakini kifo kilitawala tangu Adamu hadi Musa, mstari wa 14. Hapa, tunajifunza kwamba athari za dhambi zilihisiwa kabla ya sheria kutolewa.

Watu walikufa. Kwa kweli, kifo kilichoingia kilitawala kama mfalme wakati wa Adamu na Musa. Kifo kilitawala, nukuu, hata juu ya wale ambao hawakufanya dhambi kama kosa la Adamu, nukuu ya karibu.

Kamusi inaelezea msamiati, BAGD 2, ukurasa wa 561, inaelezea kifungu hicho kumaanisha, nukuu, kwa mfano wa kosa la Adamu kama vile Adamu alivyofanya, ambaye alivunja moja ya amri za Mungu zilizo wazi. Hilo ndilo Adamu alilofanya bustanini, unaona, na hilo ndilo linalowezezana kufanywa baada ya kutolewa kwa sheria ya Musa. Katazo la kutokula kutoka kwa mti wa ujuzi wa mema na mabaya lilipewa Adamu na Hawa pekee, na sheria haikutolewa hadi wakati wa Musa.

Hata hivyo, kifo kiliwatawala watu walioishi kati ya Adamu na Musa, ambao walikuwa na makatazo haya ya wazi. Adamu alikuwa na katazo la wazi. Unaweza kula kila mti katika bustani lakini si mti wa ujuzi wa mema na mabaya.

Hakika, kwamba hutafanya hivyo, na kwamba utakuwa amri na makatazo yaliyo wazi. Kati ya wakati, Adamu na Musa, Adamu na utoaji wa amri, dhambi ni tofauti. Hatujui makatazo yaliyo wazi.

Hata hivyo, watu walikufa. Tunaelewa, jambo ambalo si rahisi. Hata hivyo, kifo kiliwatawala watu walioishi kati ya Adamu na Musa.

Uelewa wa mtu wa mstari huu unategemea sana uelewa wake wa 13b ngumu yenye hisia tano. Warumi 5:14b, hata juu ya wale ambao dhambi zao hazikuwa kama kosa la Adamu, imetafsiriwa kwa njia mbalimbali. Calvin aliandika, akinukuu, kifungu hiki kwa ujumla kinaeleweka kuhusu watoto wadogo, ambao bila kuwa na hatia ya kosa lolote halisi, hufa kupitia dhambi ya asili.

Hata hivyo, aliandika, napendelea kutafsiri kwa ujumla kama kuwarejelea wale wote waliotenda dhambi bila sheria, kwa nukuu ya karibu. John Murray anakubali, lakini si hakika sana kwamba ni watoto wachanga tu wanaoonekana. Wale ambao wako nje ya ufunuo maalum wanaweza kuchukuliwa kama wa kundi hili.

Hawakuvunja na kufichua waziwazi amri kama Adamu alivyofanya. Ingawa watu wazima katika kundi hili walitenda dhambi dhidi ya sheria ya asili, ikilinganishwa na sheria ya Mungu ya 14:15 moyoni, mtume angeweza kudokeza utawala wa kifo juu ya yote kama vile kuashiria dhambi ya Adamu na kuhitaji msingi ambao maslahi yake sasa yanalenga, yaani, dhambi ya wote katika dhambi ya Adamu. Kwa maneno mengine, bado tukinukuu, wakati ukweli wote wa kipindi cha kabla ya Musa unazingatiwa, maelezo pekee ya utawala wa ulimwengu wote ni mshikamano katika dhambi ya Adamu.

Nakubali. Nakubali. Mtu anaweza kuelezea kifo cha Adamu na Musa.

Watu walitenda dhambi, nao wakafa. Mshahara wa dhambi ni mauti, Warumi wanatuambia, sivyo? 6:23. Lakini Paulo anachomaanisha ni kwamba ingawa unaweza kuhesabu kifo, huwezi kuhesabu utawala wa kifo.

Utawala wa kifo unaelezewa na dhambi inayoonekana ya Adamu bustanini. S. Lewis Johnson anaandika kwamba uhalisia ni mtazamo kwamba tuko katika viuno vya Adamu; kwa kweli tuko kimwili katika mwili wake. Yeye si mwakilishi wetu tu, bali pia ni kichwa chetu cha asili.

Sasa, ninafanya kazi na vitu ambavyo tutavishawishi baadaye. Yeye ndiye kichwa chetu cha asili, hakuna shaka. Tunatoka kwa Adamu na Hawa.

Lakini je, uongozi wake wa asili ndio jinsi dhambi ya asili inavyofanya kazi? Uhalisia unasema ndiyo, ni shutuma halisi. Unasema ndiyo. S. Lewis Johnson, ambaye hakubaliani na badala yake anashikilia mtazamo mwakilishi wa Wakalvini, si mtazamo halisi wa uongozi, anasema, S. Lewis Johnson anasema, uhalisia hauwezi kushughulikia Warumi 14 na kifungu chake cha mwisho.

Kifungu cha pili na ambacho kinaanza nacho kinaonyesha kuwa kifungu cha pili kinarejelea tabaka maalum, hata juu ya wale ambao hawakufanya dhambi. Kinatofautishwa na tabaka la jumla linalotajwa katika kifungu cha kwanza. Kifungu cha pili kinaundwa na watoto wachanga au, samahani lugha yangu, wapumbavu; kinaonekana kuwa karibu kukabiliana.

Ikiwa watoto wachanga wanafikiriwa, kwa nini mtume anachagua kipindi hiki? Kwanza, waheshimu watoto wachanga; vivyo hivyo ni kweli katika kila kipindi, na hakuna kipindi kimoja ambacho ni mfano bora kuliko kingine. Hiyo ni kweli. Hiyo ni nzuri.

Kifungu cha mwisho cha mstari wa 14 kinasema kwamba Adamu ni aina ya yule atakayekuja. Ninajitangulia. Na ninahitaji kuelezea uelewa wangu wa mistari hiyo migumu.

Kwa kweli, nitafanya hivyo na kuharakisha mambo zaidi katika hali hii ngumu tutakapoanza kipindi chetu kijacho.

Huyu ni Dkt. Robert A. Peterson katika mafundisho yake kuhusu mafundisho ya ubinadamu na dhambi. Huu ni kipindi cha 15, Dhambi ya Asili, Warumi 5:12-19, Inaendelea.